

vælges 15 Medlemmer, udfordredes der altsaa 5 Stemmer til et gyldigt Valg.

Valgte bleve følgende 15 Medlemmer i følgende Orden: Fjord, S. A. Hansen, Casse, P. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgkreds), Klein, H. C. D. Müller, H. Jensen, Kjær, Tormansen, Clausager, Th. Nielsen, P. Nielsen, Bach, Nielsen, Ussing og S. P. Jensen. Høgsbro havde 3 Stemmer; Berg og Høyer-Møller havde hver 1 Stemme; 1 Stemmeseddel var blank; 2 Stemmesedler indeholdt kun Navne paa Medlemmer, som, da Stemmesedlerne fremkom, allerede vare valgte, og de kom altsaa ikke i Betragtning; 1 Stemmeseddel blev tilbage i Urnen.

Ved Optællingen af Stemmesedlerne fandtes det, at der paa en af disse fandtes Navnet S. P. Nielsen, men da der intet Medlem findes med disse Forbogsstaver, idet Folkethingsmanden P. Nielsen ikke har noget Fornavn, der begynder med S., udgif dette Navn som ikke tilstrækkelig betegnet, og Stemmen faldt paa det paafølgende Navn: „Høgsbro“.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forflag til Lov om Rigshyn.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 1077 ff.)

D. Christensen: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det ikke for at give den Mening tilkjende, at det Formaal, som her tilsigtes, nemlig at virke hen til, at der ikke begravnes Skindøde eller foretages Begravelser, hvorunder en Forbrydelse kunde skjule sig, ikke skulde være overeensstemmende med min Anskuelse, men jeg kan ikke finde, hvad jeg nu nærmere vil betegne, at der ved denne Lov fremkommer en fuldkommen Betyrrelse derimod. Det er ganske vist, at det i saadanne Tilfælde, hvor Rigshynet bliver foretaget af Læger, ikke i mindste Maade kan betvivles, at noget Saadant ikke kan finde Sted, men naar vi see hen til Landet, vil det vise sig, at det efter denne Lov vil blive en ganske forsvindende Deel deraf, hvor Rigshynet vil blive foretaget af Læger, og jeg mener derfor, at de

Foranstaltninger, som Lovforslaget foreskriver, ikke ere fuldkommen fyldestgjørende. Jeg skal derhos gøre opmærksom paa, at det i Særdeleshed paa Landet vil være forbundet med meget stor Ulempe, naar denne Lov kommer ud i det virkelige Liv. Naar man f. Ex. tænker sig de store Communer — og jeg kunde nævne Exempler derpaa — vil det der ikke henhøre til det Umulige, at der i en saadan Commune først blev valgt 14 à 16 Rigshynsmænd, og at man derhos benytter 2 à 3 Læger til at foretage Rigshyn i den samme Commune, skjøndt det kun vil blive i en ringe Deel af Communerne, hvori Rigshyn vil blive foretaget af Læger. Alt dette vil naturligvis forberede mange Brydninger paa de forskjellige Steder. Naar det endvidere er bestemt, at Sogneraadet ikke skal foreslaae de Mænd, der skulle afbenyttes som Rigshynsmænd, og naar dette i Motiverne begrundes paa, at det ikke vilde være heldigt for Politimesteren, da han derved muligvis ikke vilde faae de Mænd, som vare bedst skikkede dertil, kan jeg ikke ganske enes med den Tanke, at det skulde være rimeligt, at Politimesteren skulde have bedre Localkjendskab til vedkommende Mænd end Sogneraadet i den Commune, hvorfra disse Mænd skulde komme. Jeg maatte derfor ansee det for mere heldigt, om den høitærede Minister under Sagens videre Forhandling vilde bekvemme sig til at forandre dette Punkt derhen, at Sogneraadet her som ved lignende Leiligheder foreslog disse Mænd. — En anden Bestemmelse forekommer mig ligeledes mindre heldig, nemlig den, at det ikke skulde være en ligefrem borgerlig Forpligtelse eller Ombud at være Rigshynsmand. Hermed skal ikke være sagt, at netop de Mænd, som Sogneraadet foreslog og Politimesteren udnævnte, absolut skulde være Rigshynsmænd; thi det kunde jo ligesom ved Sogneraadsvalgene hænde, at den Valgte ikke kunde udføre sin Bestilling af en eller anden Grund, og naar han oplyste, at han havde lovlig Undskyldning, og denne gennem Sogneraad, Amtsraad eller en anden høiere Autoritet erkjendtes gyldig, maatte han naturligvis ansees for berettiget til at blive fritagen for denne Bestilling; men ellers skulde en